

עלון קיבוץ העובן מס' 51 | יולי 2016 | סיוון-תמוז תשע"ו

“האהבה מעבר לפינה” - זוגות העובן מעזרות

יולי רק החל, והקיץ בשיאו... חם ומהביל בחוץ, הלחות מרקיעה שחקים, צריכת החשמל מתקרבת לקו האדום, ורעש מנועי המזגנים בוקע מכל עבר.

איזה כיף שבריכת השחייה הנפלאה שלנו נפתחה ברוב פאר והדר – יש לאן לברוח... וגם אנחנו כאן, שוב אתכם, בגיליון מפרגן במיוחד שתחילתו בשער המאגד בתוכו (חלק) מזוגות העוגן מעברות שנוצרו במהלך השנים, וזה הזמן לאמר תודה גדולה, **לאורלי שלם**, שבמשך עשרות שנים(!), עומלת על הרשימה המצורפת מטה, ומוסיפה באהבה כל זוג שבא בברית הנישואים. וגם היא, כידוע, חצתה את הכביש לפני יותר מ 30 שנה ומצאה את האהבה מעבר לפינה...

הכריכה האחורית מוקדשת לחג שבועות הנפלא והמוצלח שנערך אצלנו יחד עם קיבוץ מעברות, והגיליון עצמו מפרגן לאנשים היקרים שבשקט בשקט מתנדבים בכל מיני מקומות בארץ כבר שנים רבות ועושים עבודת קודש הרחק מאורות הזרקורים. נפרגן לכלבי הקיבוץ ולבעליהם המסורים בחידון משעשע, בני קבוצת להב חגגו יום הולדת 65, נאחל להם מזל טוב ונכיר אותם קצת, נפרגן לעוד דמות אהובה מאוד בקיבוצנו, ניזכר איך בילו פעם הילדים בחופש הגדול ועוד ועוד.

המון הפתעות מחכות לכם בגיליון שלנו.

**מאחלות לכם קריאה מהנה
 ריית ומרב**

כתובת המערכת: kh8982171@gmail.com עריכה והפקה: מרב אילן ורוית ברון
 עיצוב גרפי: רוני אסקפה שני איורים: יעקב גוטרמן תשבץ: דינה וייג

הספרייה הקטנה החופשית

שבת בצהריים....

סיימתי לקרוא את כל עיתוני השבת ויש עוד כמה שעות של שקט. סוף כל סוף יש זמן לקרוא ספר של ממש. אם רק היה כאן מקום שאפשר לקפוץ אליו ולמצוא בו ספר טוב לקריאה....

מכירים?

אז זהו. יש מקום כזה - הספרייה החופשית הקטנה של העוגן. היא נמצאת בגב הארכיון ופנייה לעבר גן השעשועים. פתוחה לקהל הרחב בכל עת.

הספרייה החופשית הקטנה של העוגן היא חלק מפרויקט בינלאומי.

הרעיון של מקימי הפרויקט התחיל בספריה אחת בויסקונסין ארצות-הברית, ב-2009. מאז הוא נפוץ במהרה ועיקרו: לאפשר גישה חופשית לספרים לכל אדם.

אז איך פועלת הספרייה?

מחליפים ספרים - ממש כמו בספרייה של מרב אילן. לוקחים ספר אחד ושמים ספר אחר. כדי שהפרויקט יצליח, חשוב להקפיד להניח ספרי קריאה במצב טוב לנוער או למבוגרים, (אצלנו נוספו גם ספרים באנגלית וגם קצת ספרי עיון הקשורים לישראל).

הספרייה החופשית הקטנה בהעוגן, היא פרי יוזמתו של ישראל פוקס בעזרתה של מרסא גולן. ישראל מספר שראה פרויקט דומה בשדה בוקר, ומשם בא הרעיון. השימוש בחומר היסודי טורי ממוחזר - עגלת ביצים שהייתה בשימוש המטבח השיתופי של הקיבוץ באמצע המאה הקודמת, מוסיף למקום נופך מיוחד עם ריחות וטעמים של פעם.

בימים אלה הפיקוח על הספרייה עבר לידיהן המסורות של עדנה גולן, חגית ניסימוב ונירה נהר.

למתעניינים הנה הקישור: <http://littlefreelibrary.org>

ברכת קריאה מהנה

(צילום: עדנה גולן)

חג שבועות

לאורי גל ולקיבוץ העוגן,

תודה מקרב לב ממזכירות קיבוץ מעברות ומחברי הקיבוץ על חג השבועות המשותף ועל האירוח שלכם וההשקעה וגילויי הנכונות והרצון הטוב של הקיבוץ והחברים.

שוב הוכח, שכשמים את משקעי העבר מאחורינו ונרתמים לפעולה משותפת,

השמים הם הגבול והשלם עולה על סכום חלקיו.

היה עוצמתי ומרגש

והשאיר טעם של עוד.

יישר כוח!

אנא, הודה בשמנו לכל מי שארגן וטרח ותרם לחג המשותף.

מירב שוטוב ומתן גפן -

מזכירי הקיבוץ.

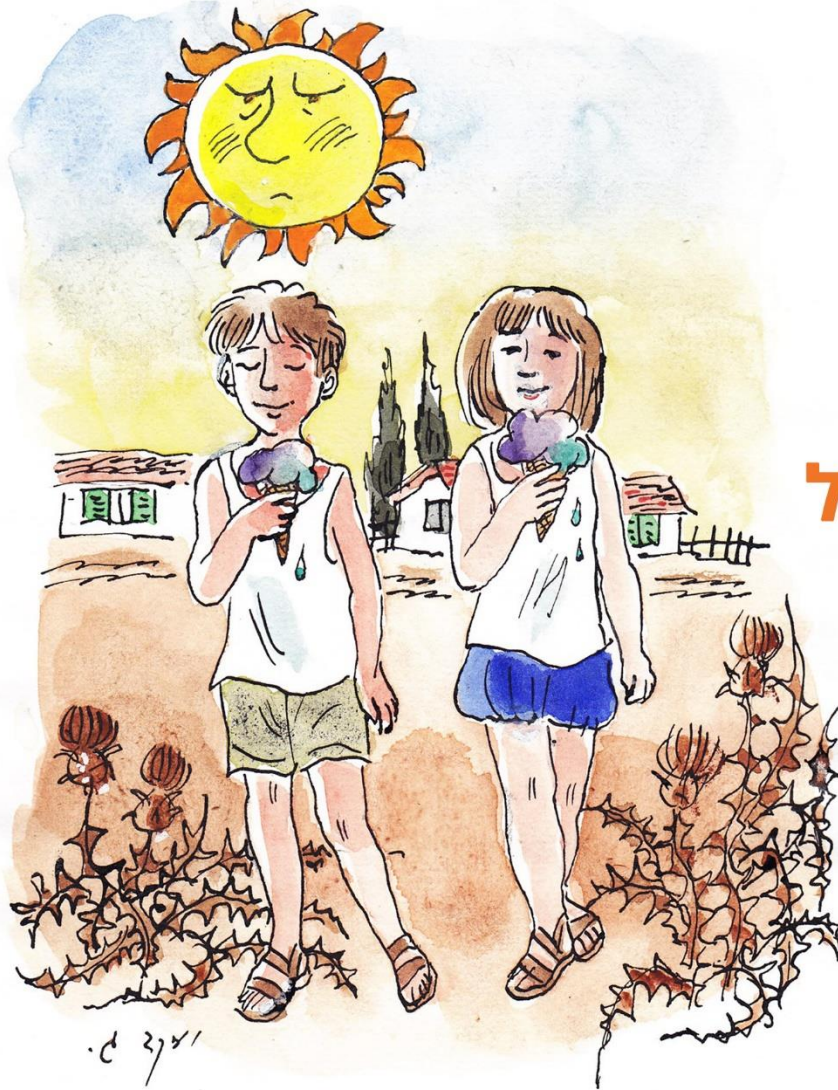
תודה

לאלון, עמרי, מרסה, לי וכל אלה שעמלו באהבה ובמסירות על פרויקט בריכת השחייה, והנישו לנו ממש בונבוניירה נפלאה -
תודה מקרב לב!
ציבור השוחים

(צילום: יעקב גוטרמן)

הכל מכל בחופש הגדול

גדי גדיש ומרגה דה בריין

המשכנו לעבוד במשק ילדים ובצומח, בניקיון הבית והחצר. בעשור להעוגן, 1957, נפתחה בשעה טובה בריכת השח-ייה וחיינו השתנו לגמרי.

בייחוד בחופש הגדול, בו בילינו שעות ארוכות בבריכה. אחת האטרקציות של החופש היתה לצאת למסע מפרך לכפר ידידיה, למשפחת האקר, לקנות גלידה אמיתית שאין מילים לתאר את טעמה.....

בחופש נהגו ההורים לקחת אותנו למקומות העבודה שלהם. ההורים של מרגה ושלי, גדי, שרה ופוצו, עבדו בתל-אביב, והם לקחו אותנו ליום בילוי בתל אביב הקטנה והמרג-שת. שיא היום היה להגיע למשרד של העוגנפלטט בשדרות רוטשילד 63 ושם לשתות מיץ פו מבקבוק ולאכול עוגיות עבודה חופשי... עד שהגיע הטנדר פארגו של רכז הקניות, איתו חזרנו הביתה עייפים אך מרוצים. כך עברו עלינו במהירות ימי החופש הגדול.

להתראות ממרגדי

שנות החמישים של המאה הקודמת, אנחנו בכתות יסוד. מגיע החופש הגדול. אין בקבוץ עדיין בריכת שחייה, החול לוחט, אין כמעט עצים וצל, ואנחנו רצים ממקום למקום במהירות, שלא יישרפו לנו כפות הרגליים.

למרות הכל, היה סדר וארגון בהעוגן וכל קיץ ארגנו לנו קייטנות מעולות בכפר ויתקין שלייד מכמורת.

הקייטנה הוקמה בכפר ויתקין וכל בוקר נסענו בעגלה רתומה לפרמל b.m.d. שמלה, אבא של יוסי אגם, היה הנהג.

בצהריים חוזרים למאהל לארוחת צהריים ולמנוחה באוהלים, שהיו אוהלים של הצבא הבריטי, וגם המיסות היו מיטות מתקפלות של הצבא...

כששמלה החנה את הטרקטור, הייתה לי, גדי, הזכות והכבוד לשים קופסת שימורים ריקה על הארובה, כששמלה מרים אותי בידי.

אחרי הצהריים העסיקו אותנו בכל מיני פעילויות, משחקים ומלאכות.

בערבים היה שמח. אלו היו ימים של כיף.

אחרי הקייטנה חוזרים הביתה... והחופש ממשיך...

למעשה, הכל נשאר אותו דבר חוץ מהלימודים.

נחמה ברוך - אהבה שנייה בהתנדבות

קרן שקד פוקס

"תמיד תן לזולת מבלי לזכור,

ותמיד קבל מבלי לשכוח."

- לא ידוע -

"הקל"ינטורה" היא מגוונת: אנשים נזקקים; משפחות מרובות ילדים; אנשים שאוהבים לפשפש בחנויות יד שניה ולמצוא "מציאות"; ובעלי חנויות יד שנייה. נחמה עצמה מאוד אוהבת לעשות שם "שופינג", ולא אחת מוצאת לעצמה פרטי לבוש יפים מאוד.

נחמה מדגישה שההתנדבות מתאפשרת לה בזכות רישיון הנהיגה שהתקשה להוציא לפני שנים רבות, והרכב שבר שותה. לדבריה, בלי העצמאות שהדבר מאפשר לה, היא הייתה נמוגה. "יש לי שלושה ילדים ורישיון" היא אומרת, כדי להדגיש את חשיבות העניין מבחינתה.

נחמה היא פנסיונרית די עסוקה. היא הולכת לשיעורי פלדנ' קרייז בקיבוץ, לשיעורי התעמלות לשינוי משקל בנתניה ולהתעמלות מים בגבעת חיים. משתתפת בשיעורי תנ"ך המרת' קים של טלי תמיר, ובהרצאות מטעם המועצה בעין החורש. היא מרצה מפעילויות המועצה לוותיקים, ונהנית גם ממפגשי 'קהילה מחבקת' בקיבוץ. היא מארחת את נכדיה בצהריים, כל פעם נכד אחר. היא מרבה להיפגש עם חברותיה מהקיבוץ ומחוצה לו, ונהנית לשבת בבתי קפה. אך גם אוהבת להיות לבד בבית - במחשב, לקרוא, לשחק ב"קנדי קראש" ולצפות בסדרות טלוויזיה. תחביב שלה מן השנתיים האחרונות הוא גידול ירקות בקופסאות פח גדולות בחצר.

ולכל אלו מצטרפת - כאמור - ההתנדבות בחנות. ההתנדבות מספקת לנחמה עניין רב. "עשייה למען הכלל תורמת לאדם בחזרה" היא מסבירה, וממליצה לכולנו לצאת ולהתנדב.

נחמה נולדה בקנדה והגיעה לישראל, לקיבוץ הזורע, עם גרעין שמו"צ. דרך חברים היא הכירה את ארי, מחברת הנוער הראשונה של קיבוץ העוגן. השניים התחתנו, ובשנת 1965 הצטרפה נחמה לקיבוץ העוגן. היא אמנם רצתה להישאר בקיבוץ הזורע, אולם הרגישה שהיא איננה יכולה לקחת לארי - יתום מלחמה מהונגריה - את הבית שלו.

בקיבוץ גר כיום הבן גדי עם אשתו אורית ושלושת ילדיהם, וזהו אושר גדול עבור נחמה. הבת הדס מתגוררת עם משפחתה בגבעת עדה, והבת דלית בבת חפר. למרבה הצער, לפני שנתיים נפטר ארי, אחרי שנים ארוכות של בריאות לא טובה. אך המשפחה שמחה ומלוכדת, ואחת לחודש מתכנסים כולם אצל נחמה, אשר אוהבת מאוד לראות את נכדיה משחקים יחדיו.

הרבה מאוד שנים עבדה נחמה כמורה לאנגלית. היא עבדה גם כמורה לדרמה וכרמת תרבות. בעשר השנים האחרונות לפני יציאתה לגמלאות (לפני 14 שנה), היא ניהלה את בית שיבולים. נחמה חששה מהיציאה לפנסיה, מניוון ושעמום. היא לא מצאה עבודה חלקית אשר תמלא את זמנה, והחליטה להתנדב. אחריות המתנדבים במועצת עמק חפר הפנתה אותה לחנות יד שנייה ברופין, וכך התחיל הרומן הארוך.

החנות, ששמה "אהבה שנייה", ממוקמת מול המועצה ליד בנין המשטרה וקיימת כבר כ-15 שנה. הרעיון: אנשים תורמים לחנות בגדים, נעליים, צעצועים ואביזרים שונים. המתנדבים ממיינים את הציוד, ואת מה שלא הולך לזבל או למחזור הם מוכרים במחירים סמליים. ההכנסות כולן מוזרות מות למחלקת רווחה במועצה, לקרן המיועדת לטיפול במשבריים ומקרי רווחה מיוחדים. לדוגמא - כל מערך הריהוט והציוד בבית חם לנערות במצוקה, מומן מהכנסות החנות.

החנות מופעלת אך ורק ע"י פנסיונרים, ומנוהלת ע"י זוג מחיבת ציון. כיום ישנם כ-10 מתנדבים, ומדי פעם מצטרפים אליהם סטודנטים אשר צריכים לתת מספר שעות התנדבות בתמורה למלגה. החנות פתוחה בבקרים בימים שלישי ושישי, נחמה מתנדבת כשלוש שעות בימי שישי. היא חושבת שהרעיון של החנות הוא מדהים, אך משתפת כי אתגר המיון הוא גדול, שכן אנשים מעבירים לחנות הרבה מאוד דברים שראויים להיזרק לזבל או לעבור למחזור.

דובי לאור - מתנדב במד"א ומציל חיים

זהר גדיש עובד

"אני ממליץ לכל מי שמתעניין בתחום וחושב שהוא מסוגל להיכנס למערכת פעילה כמו מד"א, ללכת לקורס. כיום מתקיימים קורסים גם במכללת רופין, בהם הוכשים ידע מעמיק ומקצועי בתחום. בהמשך, בעבודה השוטפת, נחשפים למגוון אירועים ומקרים אשר לרוב אינם קלים ויש לבדוק האם אותו אדם מסוגל להתמודד עימם באופן אישי. לאדם העוסק בעיסוק רפואי צריכה להיות היכולת לנטרל עצמו מהסביבה ולהתמקד בתפקידו, במקרה שלפניו ובטיפול בו, לעבוד על פי פרוטוקולים ונהלים ולא לחרוג מהם בשום צורה וכמובן לעבוד בשיתוף פעולה יחד עם החברים האחרים בצוות האמבולנס".

דובי מקבל באפליקציה, בין היתר, גם קריאות מתוך הקיבוץ וכשמתאפשר יוצא אליהן. תושבי הקיבוץ מוזמנים ליצור עימו קשר באופן עצמאי, בכל שעה, ובמיוחד במצבי חירום, במספר **050-6455006**.

מכיוון שהינו כונן מד"א היחיד בקיבוץ המונה כמה מאות תושבים, והיחיד אשר בידינו ציוד החייאה ודפיברילטור, ממליץ דובי כי יערך בקיבוץ **קורס עזרה ראשונה להורים**, שהינו חיוני ביותר להצלת ילדיהם באופן מיידי. כמו כן, ממליץ לתושבי הקיבוץ, ובעיקר אלו העובדים במוסדות הקיבוץ השונים, לעבור קורס חובשים.

את הדפיברילטור יכול כל אדם להפעיל לאחר שעבר הכשרה קצרה, ועל כן מומלץ שיהיה מכשיר נוסף וערכות החייאה נוספות בשטח הקיבוץ, כמו במוסדות החינוך או באזור בריכת השחייה. זמן התגובה במקרים מסוימים הוא קריטי וצריך לעיתים להיות מיידי.

לסיכום הוא מבקש להעלות את נושא ההתנדבות באופן כללי, וקורא לתושבי הקיבוץ, לחברים ולבני הנוער, לצאת ולהתנדב במסגרות שונות באזורנו (משטרה, מג"ב, מד"א ועוד), לרכוש ידע ולתרום מזמנם ומרצם, שכן ההתנדבות לכ"ש עצמה, לדבריו, מוסיפה המון לאדם!

"כל המציל נפש אחת - כאילו הציל עולם ומלואו" - חז"ל -

דובי לאור מתנדב במד"א (מגן דוד-אדום) כ-40 שנה, אפילו עוד לפני שפגש את **מרגלית** והקים עימה משפחה בקיבוץ. לא טעיתם בקריאה, אכן מתנדב, תואר שאינו נפוץ במחזור תינו.

מד"א הוא ארגון ההצלה הלאומי של ישראל, והוא מספק שירותי עזרה ראשונה, פינוי נפגעים באמצעות אמבולנסים, שירותי הדם של ישראל, הדרכת עזרה ראשונה ורפואת חירום ופעילות הומניטרית בארץ ובעולם. למד"א אין עובדים שכירים רבים, והוא מתבסס על פעילות ענפה של מתנדבי השונים.

דובי בהכשרתו, הינו נהג - חובש באמבולנס של מד"א. אי אז, לפני כמה עשורים, רצה ללמוד את המקצוע ועל כן עבר קורס הכשרה מקיף בתל אביב ורכש תעודת מקצוע. לאחר שעבר את הבחינות התיאורטיות המקצועיות בנושאי הרפואה וההצלה, דרש הקורס מדובי גם הסמכה לנהיגה באמבולנס.

מאז הוא מתנדב בתחנת נתניה של אזור השרון. כיום יש מגמה במד"א להקים תחנות משנה קטנות ביישובים קטנים יותר כמו בת חפר, שכונת קריית השרון בנתניה וקדימה, אשר בהן נמצאים אמבולנסים וניידות טיפול נמרץ (נט"נ), על מנת לכסות שטחים נרחבים יותר אשר יקבלו מענה מהיר יחסית בעת הצורך. גם בהעונן, מזכיר דובי, היה פעם אמבולנס...

בנוסף על התנדבותו בתחנה, דובי כונן מד"א 24/7 במפעל "העוגנפלט" שבקיבוץ.

בעבר עבד בצוות מתנדבים קבוע באופן עקבי ונהנה מהעבודה המשותפת הנוחה והבטוחה. כיום ישנם נהלים פנימיים חדשים במד"א אשר מחייבים תחלופה תמידית של הצוותים ועבודה עם בני נוער מתנדבים רבים ("נוער מד"א") אשר דורשת אחריות רבה מצד הוותיקים יותר. "כאשר יש אנשים מנוסים בצוות, העבודה מתנהלת בשקט ובביטחון ועבודת הנהג - חובש מתבצעת בבטחה. היום אני פחות נהוג במהלך ההתנדבות, ומעדיף להתמקד בצד המקצועי, בתור איש-צוות רפואי", מסביר לי דובי. כיום הוא אינו עובד על פי לוח משמרות, אלא על פי רישום וציוות המאפשרים לו עבודה עם הצוות שלו.

דובי משקיע ורציני בהתנדבותו. להתנדבות ערך רב עבורו: **"אנחנו עובדים בשביל הלחם ומתנדבים בשביל הנשמה"**. על שולחן הסלון מונח המכשיר הסלולרי שלו, וממנו בוקעות בכל כמה דקות סירנות אמבולנס קצרות, מתוך אפליקציה של כוננים במד"א המתריעה על אירועים הדורשים את שירותי ההצלה, כמו תאונות דרכים למשל. כאשר דובי זמין ונמצא בקרבת האירוע, הוא מודיע כי יצא אליו. בנוסף, נמצאים בביתו ערכת החייאה ומכשיר דפיברילטור (באמצעותו נותנים שוק חשמלי במהלך החייאה).

יאקב גאטראן - האיש שמתנדב עם כל הלב

בטי קורן

כאיש מלא בניסיון חיים וכשרון שאינו נגמר, מצא יעקב את הדרך להתנדב בתחומים רבים ונוספים, שעבורו הם נחשבים "שוליים", כגון: איור שירונים לקבוצת זמר מהמועצה, סיוע לאנשים שנוסד עים לפולין בבניית מסלול מותאם, מציאת נהג מתאים, מקומות נוחים והולמים ללינה ועוד...

לא יכולתי להאמין שיעקב התחיל להתנדב "רק" בגיל 50... ניסיתי להבין מתי בעצם צצה הרוח ההתנדבותית אצלו. ואכן, כפי שחשבתי, הרבה הרבה לפני גיל 50.

יעקב מספר: "כשהייתי ילד בן 11, מיד אחרי המלחמה, הייתי בבית יתומים יהודי בעיירה זקופאנה שבדרום פולין. צץ לי איזה רעיון במה להתנדב ובאתי למנהלת המוסד דר' לנה קיחלר, פדגוגית דגולה, ובכל הרצינות אמרתי לה שהקמתי אגודה התנדבותית ואני חושב על בניית מערה בה, שם נושטי יד לעזרה לכל מיני נזקקים. מנהלת המוסד חשבה שזה רעיון מאוד מעניין והתייחסה אלי ברצינות, אבל חשבה שכדאי לחשוב על משהו יותר פרקטי... אז דיברתי עם כמה חברים שלי שאנחנו נהיה אחראים על הבאה והוצאת הדואר מהמוסד שלנו, וכך היה."

איך בגיל 11 היתה לך כזו מודעות להתנדבות? שאלתי

"רציתי לעשות משהו יעיל שיעזור לאחרים. אבא נהרג כשהייתי בן 9. אמא היתה עסוקה בהישרדות. היא התנדבה בוועד של הקהילה שלנו שמנתה 200 איש והיתה אחראית על העיתון." כשניסיתי להבין מיעקב מה אנחנו כהורים צריכים לעשות כדי שהילדים שלנו יגדלו להיות אנשים ונשים תורמים ותורמות לקהילה, תשובתו היתה: "דוגמה אישית."

"אני מאמין בדוגמה אישית. אפשר לדבר עם ילד/ה במילים על כמה חשוב להתנדב. אבל כשהילד יראה את אמא שלו מבשלת מרק ואחר כך מביאה את המרק לבחורה צעירה שילדה תינוק - הוא יזכור את זה לכל החיים. כשילדה רואה את אמא שלה מפסידה סדרה חשובה בטלוויזיה בערב והולכת לישיבה ארוכה כי היא רוצה לעשות ערב זיכרון לשואה או לארגן חגיגה עם קיבוץ שכן - את זה היא תזכור." וכך מסורת ההתנדבות ממשיכה במשפחת גוטרמן. יעקב סיפר על התנדבותו המלאה השראה של רב בנו ז"ל. "כשרו נמר י"ב והתגייס לצבא, הוא סיפר לנו שהוא הולך להתנדב בפרויקט של משטרת ת"א לעבוד עם נוער שוליים ביפו.

"מה שעשינו למען עצמנו בלבד, מת איתנו.

מה שעשינו למען אחרים ולמען העולם -

חי לנצח."

- אלברט פוק -

"אני חולם על עולם שלא יהיה זקוק למתנדב אחד. אני חולם על עולם כזה אבל הוא לגמרי אוטופי. יש כל מיני אנשים בעולם - עשרות מיליונים שמאוד מאוד זקוקים, אפילו נפשית, לעוד יד חמה עוזרת של בן אדם," אומר יעקב גוטרמן, כשאני מראיינת אותו על עבודתו ההתנדבותית מחוץ לקיבוץ.

יעקב סיפר בצניעות, שהתנדבותו בקהילה החלה כאשר היה בן 50. "עשר שנים נסעתי לדרום נתניה למשפחה אתיופית. דבוקה של שתי משפחות שהתאחדו עם כמה וכמה ילדים. אמא מאחת המשפחות מתה בסודאן - וגם התינוקת מתה כי האמא לא יכלה להזין אותה. במשך 10 שנים, נסעתי כל יום שלישי לעזור לילדים בהכנת שיעורים. בהמשך כמובן זה התפתח לדברים נוספים. כעולים חדשים בשכונה קשת יום, כשמישהו בא פעם בשבוע, זו תמיכה נפשית לכל המשפחה. הכרתי מקרוב את החיים הקשים שלהם. ביקרתי בבית הספר בו למדו הילדים ונחמץ ליבי

לראות באיזו רמה הם לומדים. כולם ילדים אתיופים. כשהייתי בא פעם בשבוע לעזרה בשיעורי הבית בעברית, חשבון והיסטוריה, הייתי מלא כעס שילדים אינטליגנטים, לומדים רק "מצוות ציצית" עם המנהל הרגיז אותי מאוד אבל זו הייתה המציאות.

אחרי 10 שנים הילדים גדלו, ומשם המשכתי הלאה לדרום נתניה, למועדון עירוני של עולים מרוסיה, וגם שם, במשך 10 שנים נוספות, נסעתי לשפר עברית לקבוצות עולים ועולות בני-50-70. זה היה לא רק לימוד עברית, אלא כלל גם לימוד ארץ ישראל."

ארגון בגבעת חביבה המחנך אודות השואה ומתעד אותה. עוד הוא מתנדב בארגון "פורום המשפחות השכולות הישראלי" ליות והפלסטיניות לפיוס ושלוס", שלפי יעקב, הוא הארגון הכי יפה בהיסטוריה האנושית. יעקב מעביר סדנאות יחד עם אב שכול פלסטיני לבנות ובני נוער. הוא מאמין בהשפעת הסדנאות כאשר הוא מתאר את "הנערה הנחמדה שיושבת מולי שבעוד חצי שנה הולכת מתגייסת והיא במבוכה גדולה. אני פותח לה צוהר לחשיבה חדשה. אני לא משלה את עצמי שבשעה וחצי אנחנו משנים עולם. אני משלה את עצמי שאותו נער יתנהג אחרת כאשר הוא יבדוק ת.ז. של פלסטיני."

לפי יעקב, "ההתנדבות- לא פחות משהיא מעניקה לזולת- היא מעניקה המון למי שמתנדב."

בטי מרטין קורן | bmartinkoren@gmail.com

נוער בסיכון. ללא קשר לצבא או שנת שירות. לא יודע איך הוא הגיע לזה. אני זוכרת שהייתי מאוד גאה בו ושמחתי. הוא היה נוסע מהקיבוץ ליפו. אבא, אני כל כך כועס על הקיבוץ. אנחנו בכלל לא יודעים איזה נוער יש בארץ. אנחנו חיים בתוך בועה משלנו. אנחנו פוגשים קיבוצניקים בדיוק כמונו ממעברות, געש... ואנחנו מנותקים לגמרי מהנוער שברחוב. אבא, אין לך מושג איזה אנשים נהדרים הם. הגורל דפק אותם. הם נוער נהדר. אני כל כך התרגשתי מהשיחה הזאת."

"מיכל גם מתנדבת", הוא סיפר בגאווה, אבל הוסיף "אני אפילו לא רוצה להתחרות איתה. ייקח המון זמן לספר על כל ההתנדבויות שלה... (אולי למאמר אחר ב"ביתנו")."

יעקב ממשיך גם היום להתנדב בארגונים שונים, כולל 10 שנים בהן הוא מכהן כיו"ר ההנהלה הציבורית של עמותת "מורשת",

UEFA
EURO2016

Portrait by: Sergio Ingrassia

רונאלדו ואני

עמרי הראל

אף פעם לא אהבתי במיוחד את **כריסטיאנו רונאלדו**, הוא תמיד היה שחצן כזה, אחד שתופס את כל תשומת הלב, חתיך מדי בשביל הכישרון שלו, מוכשר מדי בשביל היופי שלו, הפייבוריט. בקיצור, סוג של מכביסט.

אבל משהו השתנה בזוגיות שלי עם רונאלדו באותו ערב שבו לקחה פורטוגל את אליפות אירופה, תואר משמעותי לראשונה בתולדותיה:

בדרך כלל לא ממש משנה לי מי תיקח אליפות אירופה ובטח שאינני מעדיף את פורטוגל על פני צרפת, או את צרפת על פני פורטוגל, אבל באותו ערב קרו שני דברים יוצאי דופן מבחינתי:

1. ראיתי את המשחק לבד, בפאב בעיר קטנה בהולנד בשם Vlaanigen.

2. ניצחון של פורטוגל - ואני על הגל! רוח נקי של 1,300 ש"ח ומקום ראשון בטוטו יורו של החברה. אז עודדתי את פורטוגל ואת CR7 החתיך.

דקה 8 למשחק - רונאלדו נפצע, כל הקהל הצרפתי שורק לו בוז ושיפסיק כבר עם ההצגות, הבן זונה.

קצת אחר כך - רונאלדו חוזר לשחק.

עוד קצת אחר כך - רונאלדו נשכב על הדשא, שמים לו ספריי, קצת חבישה והוא חוזר לשחק.

עוד קצת אחר כך, אחרי דקות ארוכות של ניסיונות, רונאלדו פורש מהמשחק. בוכה כמו ילד בן 5.

בדיעבד מסתבר שזו הייתה פגיעה ברצועה הצולבת בברך -

נשבע באלוהים שהיה לי משהו דומה, כואב מאוד! אי אפשר להמשיך לשחק אחרי דבר כזה.

ואז בדיעבד הסתבר לי גודל המאבק שניהל רונאלדו עם עצמו, על מנת להמשיך ולשחק, אתם יודעים, גמר היורו. וזה. אז הבנתי - כי עבור ווינר שכזה, ערך הניצחון הוא מעל הכל.

אני לא יודע בדיוק מתי זה קרה, אבל באותו ערב התאהבתי בשחצן הזה.

נ.ב. - בסוף פורטוגל ניצחו והזמנתי את רוד, פראנס וקייס לסיבוב...

החלמה מהירה כריסטיאנו.

עמרי הראל | omri@ludan.com

כיאה לקידמה, הכירו אפרת ויותם באתר ההיכרויות של הפייסבוק. אפרת מספרת כי ביום בו פתחה את חשבונה באתר הזה, היא הכירה את יותם. מאז עברו שנתיים וחצי. לפני כחודש נישאו השניים בחצר העוגן היפהפה. הם מתכננים ירח דבש קצר לדרום איטליה באוקטובר.

שניהם מאוד נהנים לבשל ולאפות יחד. לאחרונה גילו את עולם הקאפקייק ועוגות הסוכר בו הם מוצאים הנאה גדולה. יותם, כיאה לאוהד הפועל (ת"א למי שלא בקיאי), מרבה לצפות בספורט ומלמד את אפרת על הנושא. אפרת מספרת בצחוק כי שניהם מאופיינים בפערים האחד מהשנייה, שכן אפרת בעלת "ווליום גבוה" לדבריה ואילו יותם יותר שקט. אפרת אוהבת לאכול בחוץ ואילו יותם מעדיף לאכול בבית. היא אוהבת לצאת ולהסתובב ואילו הוא נהנה יותר מבילויים ביתיים. כיום הם לא גרים בקיבוץ מאחר שלא הייתה דירה פנויה בנמצא, אך הם בהחלט מתכננים לחזור בעתיד ומחכים בקוצר רוח לאפשרות להתקבל לחברות ולבנות את ביתם בהעונן.

shani.naor@hotmail.net.il | שני אגם נאור

אפרת ויותם פוטוק

שני אגם נאור

כדי לפגוש את הזוג הבא שלנו, שמתי פעמי אל קדימה השלווה, שם הם גרים בדירתם המרווחת והשווה לכל הדעות. אני מודה שזו הייתה פעם ראשונה שפגשתי את **אפרת**, אשתו של **יותם**. בחורה לבבית וחמה עם חיוך כובש אשר גרמה לי להרגיש בנוח מהרגע הראשון. די מהר הבנתי שגם יותם, (בדיוק כמוני), "נפל" בסטטיסטיקה הנהדרת של בני קיבוץ אשר מתחתנים עם תימנים 😊. אולי זה משהו במים אך אין ספק שזו תופעה שהולכת ומתרחבת (לשמחת כולנו!).

אפרת נולדה בקריית עקרון, ואת יותם הכירה כאשר התגוררה בתל אביב, עובדה אשר מביאה לכך שחבריה בקיבוץ מכנים אותה "עירונית". היא בעלת תואר ראשון במדעי ההתנהגות ותואר שני בפסיכולוגיה ארגונית. כיום עובדת בארגון חברתי הנקרא "מעוז", הפועל לבניית רשת תלת מגזרית של מנהיגים במטרה לחולל שינויים חברתיים כלכליים במדינתנו, שם היא ממלאת תפקיד של אחראית פיתוח ארגוני כשנתיים וחצי. בנוסף עובדת אפרת בחברת "בסיס להערכה", אשר מפתחת מערכות למיון עובדים עבור ארגונים שונים.

יותם, בנם הבכור של **מרטין ויוסי פוטוק**, אחי **לברק וגל**, נולד בקיבוץ וחי בו את רוב חייו. אחרי הצבא נסע לעבוד באוסטריה באבטחה של הקהילה היהודית כשלוש שנים. לאחר שחזר החל ללמוד תואר ראשון בפסיכולוגיה בבר אילן.

כנראה בשלב זה כבר הבין את ייעודו, כי זו הייתה רק ההתחלה. כיום הוא בעל תואר שני בפסיכולוגיה ארגונית תעסוקתית מאוניברסיטת אריאל, וכן בעל תואר שני בפסיכולוגיה קלינית מאוניברסיטת תל אביב. לפני מספר חודשים החל את התמחותו כפסיכולוג קליני בשירותי הייעוץ באוניברסיטת תל אביב, כאשר רוב עשייתו הינה ייעוץ לסטודנטים ואנשי סגל. במקביל עובד יותם במכון ת.ל.מ. לאבחון פסיכו-דיקטטי לילדים בגיל יסודי וחיטיבה.

ריקי קלנר

אחות ראשית בדיר מוגן "גני שרונים", אבן יהודה

רוית ברון

פלד עשתה). הגשת עזרה בכל מיני מכאובים פיזיים וכ־פשיים, חלוקת תרופות, הזמנת תרופות, ביקורי בית לדיירים חולים, או סתם ביקור לדייר שלא ראתה מזמן לוודא שהכול בסדר, וכמובן קשר עם המשפחות. בקיצור, הכול בסופו של דבר מגיע למרפאה (אמרנו כמו שהיה בקיבוץ?) ריקי כאן להקל ולעזור לדיירים ככל שאפשר. חדר האחות מסומן במסלול הקבוע: מכבסה, חדר אוכל, מזכירות, מרפאה. הדיירים לא מוותרים בדרכם למעלית לשמוע את הבוקר טוב של ריקי המלווה תמיד במילה חמה הנותנת להם זריקת מרץ (תרתי משמע..). להמשך היום.

במיוחד ריגש אותי כשריקי סיפרה לי שהיא מגדירה את הדיירים כ"אמא ואבא" שלה, וכך גם מתייחסת אליהם עם חיבוק כשצריך, מילת עידוד, אוזן קשבת וכל מה שמתבקש. זאת דרך עבודתה עם קהל בכל הגילאים גם בשומרת גם בהעוגן, חברים זוכרים אותה לטובה עד היום.

כמובן שיש גם פיקנטריה במקום שכזה... (הרי אמרנו שזה כמו קיבוץ). ריקי מספרת על רומנים שנוצרו במקום, והיפה בזה, שכל בן זוג שומר על דירתו אך מקפידים לישון יחד. וכן!! יש גם בנידות בגילאים האלו!! (קיבוץ או לא קיבוץ?)

בבית זה יש לובי שם נפגשים לארוחות בוקר, קפה ועוגה של עשר, משחקי קלפים ופעילויות מהבוקר עד הערב, בקיצור, לא עושה רושם שמשעמם להם שם... הדיירים מגיעים מכל הארץ, ע"פ רוב ההורים מתקרבים למגורי ילדיהם. ישנם דיירים בעלי רכבים, יוצאים בבוקר לעבודה וחוזרים עם סיומה. אירועי התרבות והחגים במקום מאד מושקעים, וכל הצוות, יחד עם הבוס, שתמיד נרתם ומתגייס, משנסים מות־ניים יחד לשמח את הדיירים. כמות הגברים מועטה לעומת כמות הנשים, לכן כשמגיע דייר חדש הוא מקבל את מלוא תשומת הלב וקבלת הפנים המרשימה, רגע לפני שמתחילה תחרות סמויה מי תכבוש את ליבו...

הידעתם?

אבא של ניצב אורי בר לב דייר במקום... אמא של קובי מידן דיירת במקום... אבא של מפקד שייטת 13 דייר במקום, ובקרוב מביא גם את אחיו... אבא אחד של שני מנכ"לים: ד"ר פישר ויוניליבר... אימא של סגן מנהל מינהל מקרקעי ישראל, אח של עודד תאומי, קשריות מהפלמ"ח, הדודה של יהודה לוי ולבסוף חוה אלטמן האחות של נושי מרר ז"ל.

לריקי ולי היה ערב ממש ממש נחמד, השלמנו סיפורים ופערים, קינחנו במלון ואבטיח קרירים, אילן הספיק לחזור מהברכה ועליו אני מבטיחה שנספר בכתבה הבאה...

כהרגלו בקודש, נוסע אילן, בעלה של ריקי, במשך שנים רבות, 4 פעמים בשבוע, לשחות בבריכת גבעת חיים. בינ־תיים, ניצלה ריקי את ההזדמנות, והזמינה אותי לביתם הזמני, הקומפקטי והחמים (עד שיסימו את שיפוץ ביתם), לשמוע על עבודתה כאחות ראשית בדיר מוגן באבן יהודה. לריקי ואילן שלושה בנים: יובל, רן ועמרי, כלבה ושמה ג'ולי וחתולה העונה לשם קוריצה. בתחילת שיחתנו ביקשתי מריקי שתחזור קצת אחורה ותספר לי איך הגיעו לקיבוץ העוגן.

אילן בן קיבוץ שומרת, ריקי גדלה מגיל 10 בקיבוץ יקום. להעוגן הגיעו בשנת 1993 לאחר שאילן סיים את לימודיו כמהנדס מחשבים בטכניון, וריקי סיימה עשר שנות עבודה במרפאה בשומרת. אילן התחיל לעבוד בחברת מחשבים שבסיסה בנתניה, הנסיעות הארוכות הובילו לחיפוש מקום מגורים קרוב לנתניה. בזמנים אלו קיבוץ העוגן חיפש אחות למרפאה, עיניה של ריקי קלטו את המודעה, והרצון להגיע חזרה לאזור הביא למפגש עם רכזת הבריאות דאז **שולה רויזמן**, אשר קיבלה אותה לעבודה.

ריקי עבדה במרפאת העוגן 10 שנים עד שנפתחה מרפאת שרונים, וכל אחד/ת מהצוות המשיך לדרכו. בתחילת דרכה החדשה עבדה כאחות לשלושת בתי הספר יובלים משגב וש־פריים, ובמקביל במשרד הבריאות בנתניה עד אשר קיבלה הצעה לנהל מחלקה סיעודית בביתן אהרון. שם עבדה שנתיים עד שהרגישה שהיא חייבת להתאורר ויצאה לחופשה. במשך שלושה חודשים נחה, ניקתה את הראש וחזרה עם כוחות רעננים ומחודשים עד עצם היום הזה, כאחות ראשית בדיר מוגן באבן יהודה.

שאלתי את ריקי איך ההרגשה לקום כבר 11 שנה לאותו מקום עבודה, והיא סיפרה לי בהתלהבות ועם ברק בעיניים על המקום הקסום שהיא כ"כ אוהבת ושמחה להגיע אליו כל בוקר, על הצוות והחברים לעבודה, הדיירים שהיא אוהבת ומכירה אישית כל אחד ואחת. ריקי מספרת שהמקום עצמו די מרגיש כקיבוץ. ישנם כ-250 דיירים בגילאי 65 עד 101 (3 בני 100). מגיעים עצמאיים ועם הזמן לצערנו המצב משתנה. מצטרפות מטפלות זרות וכן הלאה. ריקי מטפלת בכולם בסבלנות עד כמה שאפשר במסגרת הבית. דיירי המקום מטופלים ע"י ארבע הקופות בארץ, כאשר ריקי נמצאת בקשר ישיר עם המרפאות שלהם על מנת להקל ולייעל את הטיפול בדיירים.

סדר יומה כולל ביצוע בדיקות מעבדה, סידורים בירוקרטיים עם קופות בתי חולים, מכונים ועוד. (מי שזוכר את מה שרחל

גד"ש חפר – חג שבועות 2016

גלעד בכרך – יו"ר גד"ש חפר

המקצועיות והמסירות של עובדי הגד"ש יצרו לתאגיד מוניטין רב אצל המגדלים ומאפשרים לתאגיד להגדיל ההכנסות והרווחיות.

להלן נתונים פיננסיים עיקריים של התאגיד בשנים 2013 - 2015 על פי דוחות כספיים מבוקרים (באלפי ₪):

2013	2014	2015	
17,516	19,295	16,973	הכנסות
4,103	6,900	3,829	רווח גולמי
3,556	6,299	3,013	רווח לפני מס
9,721	12,737	10,614	רכוש שוטף
7,063	7,350	9,014	רכוש קבוע והשקעות
2,117	2,531	4,031	התחייבויות שוטפות
1,588	1,158	1,508	התחייבויות לז"א
1,3079	16,398	14,089	הון עצמי
3,245	2,980	5,322	חלוקת רווח לבעלים

ליסיום אני רוצה להודות לקיבוצים שהעבירו לאחריות גד"ש חפר את הקרקע והמים, לחברי הנהלת התאגיד, רכזי המשקים, שביחד תוך חשיבה ואחריות משותפת, מנהלים את האגודה למען בעליה ומשיאים לכל שותף לאורך זמן יותר מאשר היה משיג באופן עצמאי מגידולי שדה עצמאיים. ואחרונים חשובים, אני רוצה להוקיר ולהודות **למנכ"ל גד"ש חפר, מיכה דורון**, ולכל עובדי התאגיד, חקלאים בנשמתם ובמעשיהם, אשר פועלים ללא לאות לחדש, ליזום ולהוביל את גד"ש חפר לתוצאות איכותיות הן מבחינה חקלאית והן מבחינה כלכלית.

ברכה אישית אחרונה ותודה גדולה ל**אלון שפיצר** ששימש יו"ר גד"ש חפר במשך 15 שנה!

כל אחד מאתנו שצורך תקשורת בתקופה האחרונה חש מן הסתם שהחקלאות בישראל נמצאת תחת מתקפה. לכן, חשוב מאוד כי דווקא בתקופה זו, בה כל שר, פקיד או פרשן כלכלי מנסה לפגוע במעמד החקלאות בכלל ובחקלאים בפרט, נוכל כולנו להגיד בגאווה "גם אנחנו חקלאים!".

נהוג "לנצל" את חג השבועות כדי להתעדכן בנעשה בענפינו החקלאים, ואני מבקש לנצל ההזדמנות לעדכן את חברי הקיבוצים השותפים בנעשה בתאגיד גד"ש חפר.

כזכור, האגודה הוקמה מתוך החלטת הקיבוצים שאיחוד הכוחות בתחום גידולי השדה יהיה עדיף לכל אחד ואחד מהקיבוצים. בעלי האחזקות של האגודה הם הקיבוצים הר"מ, כשהאחזקות של כל קיבוץ נקבעו לפי כמות השטחים שהעביר לאגודה, כמות השטחים המושקים ומכסת המים.

להלן מבנה האחזקות באגודה נכון לשנת 2016:

הקיבוץ	מספר דונמים	מספר המניות	% באגודה
העוגן	1,085	2,802	16.92
מעברות	934	2,679	16.18
גבעת חיים מאוחד	1,641	4,593	27.74
עין החורש	1,346	3,897	23.53
המעפיל	951	2,589	15.64
סה"כ	5,957	16,560	100.00

הגידולים העיקריים בשטחי הגד"ש של האגודה הינם - גידולי חורף: חיטה לתחמיץ כשהלקוחות העיקריים הם מרכזי המזון מהם קונים המשקים הבעלים את המזון לפרות, גידולים שונים לשחת.

גידולי הקיץ המושקים בעיקר במי קולחין: כותנה - גידול העיקרי והמוביל אצלנו, כרגע מצב השוק לא ברור ומחירי הכותנה בעולם בהמתנה לראות מה הסינים עושים, חמצה (חומוס), חמניות, בוטנים, תירס מתוק, תירס לתחמיץ, אבטיח לגרעינים וגזר.

מעבר לגידולים אלה, גד"ש חפר הינו קבלן מוביל בנושא קטיף הכותנה בארץ (בעיקר באזור הדרום). בבעלות התאגיד ארבע קטפות מתקדמות (שש טריות), באמצעותן אנו קוטפים כ-20 אלף דונם כותנה ברחבי הארץ שהם כ-20% מהכותנה בארץ.

קבוצת להב חוגגת יומהולדת 65

בחודש יוני האחרון, התקיים מפגש מרגש של כל בני קבוצת להב, אשר התכנסו במועדון לחבר, לחגוג את יום הולדתם ה-65.

יובל אלפן, במקור מהעוגן, שלח לנו את מילות הברכה שנשא באותו אירוע מרגש,

ואנו מביאים לכם כאן את תמצית דבריו.

מזל טוב לכל בני להב, היכן שלא תהיו, מכל בית העוגן!

שלום לכולם,

חברים, זוכרים את השיר, "כשהיינו ילדים..." ?

עברו 65 שנים והזמן, איך אומרים: לא עצר מלכת!

האם אפשר להכיל ולהבין את מהלך הזמן שעבר, את כבדת הדרך שעשינו מאז, כל אחד בדרכו? החיים הם גלגל ענק ואנחנו עלינו עליו ושרדנו והצלחנו, ופה ושם גם נכשלנו, כמו כולם, ומילאנו את חיינו בתוכן ובעשייה. בנינו משפחות וגידולנו ילדים ולצערי, ואני מקווה שאני לא מגלה לכם משהו חדש, אנו נמצאים כבר מעבר לשיא של אותה קרוסלה של החיים. נולדנו וגדלנו באחד מהניסיונות המעניינים בהיסטוריה של גידול ילדים. אבל בפרספקטיבה של הזמן - האמת היא, כי אינני חושב שסבלנו כשפני הניסיון של אותה מעבדה מוזרה. גדלנו ושהינו תמיד בין ילדים בני גילנו, דאגו לכל מחסורנו, אם כי בסגפנות לא קטנה, כי לא היה אז יותר לתת אולי, ואנחנו הרגשנו במרכז העולם. נכון - נפגשנו עם ההורים לשעות איכות אמיתיות וקצרות, אך אז, לא הרגשנו שחסר לנו דבר, לפחות כך אני זוכר...

היום יש המקטרים על העוול שכביכול נגרם לנו, אבל כאשר אני מסתכל מסביבי כאן היום עלינו, חברי קבוצת להב, ואפשר בהחלט לומר כי אנחנו מדגם מייצג של האוכלוסייה "הנפגעת", אז יתכן כי החינוך המשותף לא היה כל כך גרוע, כפי שהוא אולי מצטייר בעיני רבים היום.

הבעיה לא הייתה שלנו! חברת הילדים שחינו בה, בסה"כ הייתה חברה תוססת, נוער במיטבו, ולאור החינוך שספגנו, הפכנו, ברבות הימים לאנשים בעלי מוסר גבוה, עם כבוד לשונה ולכל אדם באשר הוא, בעלי עקרונות שלא מאבדים את הכיוון והולכים בדרך הישר. הקשר שנוצר בינינו אז באותם ימים בקיבוץ העוגן וקיבוץ מעברות, ובימי המוסד החי" נוכי בעמק חפר, הוא כמעט כמו קשר דם, שהרי ראינו אחד את השני יותר מאשר את אחינו ואחיותינו לרוב...

לכן כל כך משמח לראות היום את כולכם, מתחבקים, מתנש"קים, מסתחבקים ומשלימים פערים של שנים... איזה פגישה נפלאה.

ברי מזל אנחנו שהגענו לגיל המופלג וכולנו כאן. זה בהחלט לא מובן מאלינו. ידענו לשמור על עצמנו במלחמות, ובצוקי הזמן והחיים השוחקים.

גידלנו ילדים ועכשיו רובנו כבר בשלב כזה או אחר בגידול הנכדים, הבנוס של החיים, ולרובנו יש לפתע זמן להמון דברים שרצינו לעשות ולא היה לנו זמן או פניות לעשות כך. תקוותי שנהיה בריאים ושנדע לנצל את הזמן ואת השנים הבאות, לטובת עצמנו ואם אפשר אולי גם לתרום, ולו במעט לחברה ולקהילה הסובבת אותנו.

אחרי שנים של עמל ועבודה קשה, כי כך חינו אותנו, אפשר קצת להרפות את הלחץ, אפשר אפילו לבלות רחמנא ליצלן. הפנסיה שרובנו נכנסו לתוכה או מגיעים אליה, היא לא מילה גסה. היא מסמלת שצריך לנוח קצת יותר על זרי הדפנה, לצאת לטייל, לקרוא ספר טוב, ללכת להצגות ולבלות עם חברים ועם המשפחה, שייצרנו לעצמנו- אותה יצירה שאין דומה לה!

לכולנו יש את המשפחה פרטית, גדולה יותר או פחות, ובמעגל רחב יותר יש לנו גם את "משפחת קבוצת להב". כן- כולנו כאן משפחה גדולה!

רעות שכזאת לא מתפוגגת עם שני הזמן, היא אינה חולפת, היא לעתים רק עולה ופורחת ומתחזקת.

בואו נרים כוסית, ולא חשוב איזה נוזל נמזוג לתוכה, כי השומר הצעיר שומר על הטוהר ולא שותה אלכוהול, ונאחל לעצמנו הרבה בריאות ואושר.

חברים יקרים, אני מברך את כולכם שהגעתם לכאן היום, למו"ד עדון לחבר המופרט של קיבוץ העוגן, אכסניה נוחה ונעימה לכולנו, גם חזותית וגם טופוגרפית. מקום טוב באמצע.

מזל טוב ליום ההולדת ה-65 המשותף של כולנו.

ערב מהנה ושמח.

לחיים!

יובל אלפן

חידון הכלבים הגדול

רוית ברוך, מרב אילון

(צילומים: גליה אנדי פונטרמולי)

קיבוצנו משופע בכלבים וכלבות אין ספור. רובם זוכים ליחס חם ואוהב מבעליהם/המסורים, שאוהבים, מטפחים, מחסנים, מאכילים והופכים את ההולך על ארבע לחלק בלתי נפרד ממשפחתם.

הפעם בחרנו לאתגר אתכם קצת, ושלחנו את הלוחשת לכלבים של קיבוצנו, **אורנה לוי**, לערוך סקר מקיף ויסודי של כל הכלבים החיים בקיבוצנו ובעליהם/ן.

לאחר שקיבלנו ממנה רשימה מפורטת ומסודרת, השמטנו את שמות הכלבים, וריכזנו אותם ב"אוסף השמות הגדול".

מה שנותר לכם לעשות הוא: **לשבץ מחדש את שמות הכלבים לצד בעליהם בצורה הנכונה**. בהצלחה.

אנו מתנצלות מראש אם שכחנו משפחה זו או אחרת, השמטנו כלב/ה, טעינו בשם הכלב...

שנאמר: הכלבים נובחים ולפעמים גם נשכחים...

צאו לדרך וזכרו: **"לא משנה אם יש לך רק מעט כסף ורכוש, אם יש לך כלב, אתה עשיר!"** - לואי סאבין-

הכלב/ה	הבעלים	הכלב/ה	הבעלים
	חני ואיכה הראל		אדוה וגיא סוגל
	טליה ודויד סלג חיים		אורי ונצחיה שחר
	יוני ורעות קדר		אורנה לוי
	יונתן ואדוה אברמוביץ		איה וחגי כהן
	יניב שי		אלג ואנידה גרנות
	יעל יאסו		איריס ודניאל פואה
	יערה ואבירם בוזר		אלן ואבינועם הלמן
	יריב ושרית אלון		אסנת שמחוני
	ליאור גיל וענר קורן		בתיה גולד
	לילי ושמחה ברקאי		בתיה מאוסנר
	לילי ואירם גל		גילי ורז בן שלום
	ליאור וקובי אסק		גליה וירון אנדי
	מוניקה ודויד אברמוביץ		דינה וזכא וייג
	מיכל ומנדי סאלק		דנה וכרמל סו
	מילכה ויואל שי		דניאל ואמיר אלון
	אירה וחומי ויזלברג		דפנה אברמוביץ
	מעין ורוצי ברקמייר		הדי גרלגר
	מרב ואופיר ענבר		ונסה ודניאל דה בריין
	נועה ואלישע שמר		חן ושמואל קדרון

הכלב/ה	הבעלים	הכלב/ה	הבעלים
	רותי וגרי הער		נטע שילר
	רז אפרת		ניצן בר
	רז ושני (פלג) וייס		ניר ויהודה משייב
	ריקי ואילן קלנר		סיסי ואיזיק מאוטנר
	רני ואפרת עמית		עדי וכמיר שר שלום
	רקפת ורן מאוטנר		עדי ויובל מרון
	שולג ואלינור זונשיין		עידית וג'ורא גלמן
	שחר ותומר מייזנר		עלי ודורו פרייזן
	שי ושלי רונן		דנה פרייסלר
	שיר כהן		קן ואילעזי סוקס
	שלומית וערן אחירותם		רויטל ואודי גדיש
	שמאל וורה איטקין		רון אפרת
	שני ועידן פלג		חני ועמי פלג
	תומר מאוטנר		חנית מרר
	תמי ומיכה דורון		רוצי וריקי סוקס

אוסף השמות הגדול

הכלבה סקאי	הכלבה סאני	הכלב פס	הכלב באצ'י
הכלבות 6 ובה זמנה	3 חתולים מתקתקים	הכלבה 06	הכלב מושו
הכלבה באנה	הכלב אוליבר	גיבור וצ'וצ'ה	הכלב 6ומי
הכלב גור והכלבה לאקי	עיידי ודייזי החזיבות	הכלב שדרו	הכלב ללו
הכלבות וניל ודוצ'ה	הכלבה מיקה	הכלבה פולו (פודינג)	הכלב קאי
7 חתולים בצמרת	הכלב הקטור	הכלבה דילן	הכלב קרויץ
הכלבה קוקולה	הכלבות סטאר וסנדי	הכלבה יולי	הכלבה ציפי
הכלב צ'ארלי	הכלבות בוני ולונה	הכלב ארתור	הכלב מוגלי
הכלבה נגה	הכלבה פאולה	הכלב נאזי	הכלב סנדי
הכלבה ג'ולי	הכלב באק	הכלבה סקי	הכלבה קימי
הכלב 6ומי, והכלבות מונה ולוקה	הכלבה סקאי	הכלב רמי	הכלבה שוגי
הכלב ג'וי והכלבה ג'ויה	הכלבה לזה	הכלבה שושא	הכלבה מיאה
הכלב סיזאר והכלבה אמה	הכלב רמי	הכלבה פוג'י	הכלבה לוסי
הכלב פוצ'י וחתולים אין ספור...	הכלבה סולי	הכלבה זואי	הכלבה עייקי
הכלב בוטן והחתולה פיזקוש	הכלב כוולץ	הכלבה פינצ'י	הכלבה נולה
הכלבים פרינסס, ראסטי וצ'יקו	הכלב בונוס	הכלב בקהאם	הכלבה דפי
הכלבה ג'אספר והכלב ג'אייז'	הכלב בול	הכלבות ברנדי וסנדי	הכלב מיקי

לזר זונשיין

עמרי הראל

אצל מינה ושמואל הרגשתי כחלק מהמשפחה, ועד היום זאת ההרגשה שלי כלפי יאיר ואסתי ומשפחותיהם.

מכיתה י ועד י"ב עבדתי בבנקות, ובהמשך בכרם ובמוסך. כשהגיע **ויצו קורן** התחלנו את האבוקדו. אני **ועוזי גרטלר** מכונים מאז "נערי ויצו" ואני נושא את הכינוי בגאווה.

בשנת 1970 פגשתי בכרם את **מרי** אשר למדה באולפן העוגן. כעבור שנה התחתנו.

שנת 1972 הביאה איתה גם ידע רב וגם אושר רב. לזר יצא ללמוד כלכלה ובתו הבכורה **רינת** נולדה. מרי נשארה בבית עם ילדה קטנה כל השבוע לבד. כהתחלה היה קשה מאוד, במיוחד ב 1973 אז פרצה מלחמת יום כיפור בה שירת לזר כחצי שנה. בהמשך נולדו **ערן ואלינור**.

אחרי מספר שנים של עשייה ללא הרף, נבחר לזר ב-79' להיות מזכיר הקיבוץ וכיהן שנתיים בתפקיד. "זה הספיק לי"... הוא מספר. בהמשך עבד בתפקידים שונים מחוץ לקיבוץ ובקיבוץ, בניהול בית אריזה בגרנות, במפעל ובהנהלת החשבונות, שם היה שותף למעבר מ"תקציב" ל"תלוש"... ללא ספק, איש רב כישורים.

ב-2009 "יצא לפנסיה" ומאז מטפל "רק" בשני תחומים חשובים. הוא סבא במשרה מלאה ל-6 נכדים ומרכז את כל נושא התקשורת בקיבוץ. "אני הרגלתי את האנשים להתקשר אליי ולא ל"הורייזן", למרות שעקרונית ניתן להתקשר ישירות אליהם.

כמו בכל מהדורה, אצא לפרגן למקום, אדם או מאורע כלשהו הקשורים לקיבוץ העוגן.

בטרם אתחיל לפרגן, ברצוני להודות להוריי שהביאוני עד הלום ושעושים לנו (בתקווה), בייביסיטר הערב.

והפעם, ברצוני לפרגן ל**לזר זונשיין**, האיש והתופעה: מדובר באדם רב פעלים אשר מחלק את זמנו בצורה מרשימה, בין היתר בניהול תחום התקשורת בקיבוץ, שלושה ילדים ושישה נכדים (כן ירבו)...

אין אחה"צ שלא תתפסו את לזר מנדנד נכדה בידו, ובידו השנייה מטפל בתקלת כבל 60 גידים שנקרע זה עתה.

קצת היסטוריה:

לזר נולד בפולין ועלה לארץ ב 1957 בגיל 13 "וחצי" דרך עליית הנוער, ולאחר חודש של המתנה הצטרף לקבוצת נרקיס, איתה המשיך עד י"ב.

לזר מספר על תקופת נרקיס: "לא היה קל, לא ידעתי עברית ולמולי שני דברים מאוד עזרו לי:

1. **מרדכי "מוטיו" בן דוד** - המחנך של נרקיס.

2. **משפחת קרני** - שהייתה המשפחה המאמצת שלי. העובדה שההורים דיברו פולנית עזרה לי מאוד. אני זוכר שבהתחלה, במשך כמה חודשים, אסתי מייזנר התביישה ולא באה הביתה בגללי.

"הדבר הכי חשוב - אני מאוד נהנה מזה שהמשפחה מסביבי!"

קיבוץ:

"אני חושב שמה שקרה בשנים האחרונות - הצטרפות הבנים, עשה מאוד טוב לקיבוץ! חזרו אנשים עם יכולות ודבר שני - יש ילדים, ומקום עם ילדים הוא מקום חי! אם נלך 15 שנה אחורה אז היית רואה מקום מת! השינויים שהמקום עבר אפשרו לצעירים לחזור לקיבוץ וזה נהדר. אולי לא כולם יסכימו איתי, אבל לקיבוץ הישן אין מקום היום, ולכן הכיוון שאליו הולכים - ישוב קהילתי עם עזרה הדדית מורחבת, הוא כיוון נכון. אני שייך לדור שהכי נדפק מהשינוי, אבל אם מסתכלים בראייה רחבה, זו ההצלה של המקום."
"אני מאחל לקיבוץ שיצליח להתרחב בעוד שכונות כי אחרת נגיע שוב למצב שבו היינו לפני 15 שנה."

עוד משהו שאתה רוצה לשתף אותנו לזר?

" יותר מדי דיברתי..."

נטראה בפרגון הבא. עמרי

עמרי הראל | omri@ludan.com

באופן כללי אני רואה את המקום הזה כבית וזה משליך על ההתייחסות שלי."

סדר יום:

קם ב 5:30 לזמן איכות של קפה עם ספר לחצי שעה.
ב 7:00 מתחיל היום - טיפול בתקלות תקשורת אם יש, ואם אין אז יש אופניים, הליכה והתעמלות. מנסה להשלים את כל עיסוקי הספורט עד 8:00. פעם בחודשיים מבלה לזר את זמנו ברישום מוני חשמל.

בין עיסוק לעיסוק הוא מוצא עוד עיסוק - "לפעמים צריך לבקר חברים ותמיד יש איזה נכד חולה כך שלא משעמם לי.."

"כל יום אחרי הצהריים אני מוציא בין אחד לשניים ולפני עמים שלושה נכדים":

"ביום ראשון - "ילדי ערן", שני שלישי "ילדי רינת", ברביעי - "שוב ערן" וביום חמישי "ילדי אלינור" (בינתיים אחת). אלה הקבועים ויש גם יוצאים מן הכלל... בימי שישי כולם מגיעים לארוחה. לאחרונה ירדתי מכל יום שישי לפעם כן ופעם לא. בגדול, שישי שבת אני בחופש מהנכדים אבל אם נכד רוצה לבוא אז הוא כמובן מוזמן תמיד."

מי אני ומה שמי

ליאורה ויוסקה אגם

מה המקום? מה הציור על הקיר?
אילו זיכרונות המקום מעלה?

ליאורה אגם | liora54@gmail.com

אוסף הפילפילונים של נילי הרטמן

אורית ברנע

(צילומים: גליה אנדי פונטרמולי)

party מדי יום בארבע אחה"צ בבית הוריה של נילי. לפני שעזב את ישראל השאיר לנילי מזכרות מאפריקה - אחת מהן היה פיל מגולף מעץ שהיה לפיל האפריקאי הראשון באוסף, ואליו יש לה הכי הרבה רגשות חמים.

האוסף של נילי מונה היום כ-130 פילפילונים. משפחות שלמות, זוגות ויחידים, צבעוניים, מגולפים, מאוירים בעבודת יד, מזכוכית, פורצלן, עץ ואפילו אחד שעשוי מלבה של הר געש באיטליה.

הפילפילונים שוכנים להם בין השאר בשני בתי עץ עבודת יד שהוכנו במיוחד עבורם.

הפיל הקטן ביותר 1 ס"מ גובה, והגדול 19 ס"מ. מרבית האוסף הגיע מחו"ל: מהמזרח הרחוק, גאנה, הונגריה, טנזניה, הודו מרוקו ועוד. בין המיניאטורות ניתן למצוא כפתורי פילים, קופסאות פילים, עגילים, בובות פרווה ואפילו סיכת דש לעניבה.

מסתבר שנילי פיינשמקרית לא קטנה, ולא כל ג'אנק שמגיע מסין היא ממהרת לרכוש. צריך להיות טוויסט ועניין. כרגע מעוניינת להשיג פיל בגובה 15 ס"מ של חברת "רנדי", בית פורצלן הונגרי מהעלית של בתי הפורצלן, ועולה בערך כמו אונקייית זהב.

אז נילי יקרה, שיהיה בהצלחה במסע החיפושים אחר הפיל הגדול...

כמדי חודש, נתבקשתי גם הפעם, להגיע לאספנית שגר במחוזותינו. הפעם היה זה תורה של **נילי הרטמן**. נילי הייתה מוכרת עבורי כבשלנית שעד ממש לא מזמן, בישלה את ארוחת הצהריים החמה לילדינו.

התקבלתי בביתה המרווח של נילי, שם קידמו את פניי מלבדה, שתי חתולות בנות המשפחה ועוד חתולה אחת שננטשה בקיבוץ לא מזמן ואומצה על ידה. שמחתי להכיר אישה מלאת תחומי עניין, שוחחנו ושוחחנו והופתעתי לגלות שבעברה הרחוק ניהלה את מערכת החינוך בקיבוץ במשך כ-3 שנים וזאת אחרי שסיימה לימודי תואר שני בסוד ציולוגיה ארגונית.

אהבתה של נילי לפילפילונים מתחיל בסיפור קסום על ילדה אמיצה בת 5 שגילתה את נפלאות העצמאות והסתובבה לבדה ברחבי הקיבוץ. אלו היו זמנים שונים, כשהכל היה תמים והרבה פחות מסוכן - לא היו רכבים וקלנועיות שנסעו ברחבי הקיבוץ. במסגרת שיטויה הראשונים נתקלה במראה שהיה יוצא דופן עבורה: דמות כהת עור ויפת תואר ובעיקר מאוד גבוהה. הילדה האמיצה ניגשה ולקחה את ידו של גורג'. גורג' המנומס הגיע ממדינת גאנה שבאפריקה כס'טודנט ללימודי תעשייה וחקלאות במכללת רופין, והגיע לספורים בהעוגנפלט. לימים נעשה ג'ורג' חבר קבע ל tea

אוכל שבא מהלב

עוף באור ורה דולבורד

מוותרים עליו ומבקשים מורה שתעשה אותו שוב ושוב -
שנאמר: כמה קל - ככה טעים!!!
אז קדימה, יש לכם מתכון מנצח לשישי הקרוב...
בהצלחה

המצרכים

- 1 חבילה 6 שוקיים
- 1 כוס אורז לא מבושל
- 2 בצלים גדולים
- סלסלת פטריות שמפיניון
- 2 כפות אבקת מרק בצל
- 2 כוסות מים

אופן ההכנה

לחתוך את הבצלים לחתיכות בינוניות ולטגן
לקחת תבנית פיירקס/חד פעמית ולסדר את הבצל המטוגן
בדפנות סביב כל התבנית.
לפזר את האורז בתבנית מבלי לכסות את הבצל.
לחתוך את הפטריות לרבעים גדולים ולפזר מעל האורז.
לפזר את השוקיים מעל הפטריות.
לערבב את 2 כפות אבקת המרק בשתי כוסות המים ולשפוך
לתבנית.
לכסות בנייר כסף ולהכניס לתנור שחומם מראש ל 180
מעלות למשך כשעתיים.
כעבור שעתיים, לבדוק אם מספיק רך.
כשמוכן - להסיר את נייר הכסף ולחמם עוד כרבע שעה עד
שמזהיב קלות ונעשה קריספי.
האורז יוצא חום חום והפטריות משהו משהו...

בת אבון

מרב אילן

יום שישי, שעת צהריים, בחוץ חום בלתי נסבל, המתחלף
לשמחתי במיזוג קר ומרגיע המקבל את פניי עם כניסתי
לביתם החביב של **ורה וסלבה דולבורד**.

סלבה צופה להנאתו בסלון בערוץ רוסי כלשהו, וורה ואני מת-
מקמות במטבח.

אני מבקשת מורה שתספר לי קצת על השנים הראשונות
בישראל, בקיבוץ. כל כך הרבה שנים היא איתנו, ובעצם,
כמה מעט אנחנו יודעים עליה...

"הכל התחיל" היא מספרת, "כשהדוד שלי, אח של אמא,
יעקב הלמן, הגיע אלינו לביקור ברוסיה. הוא סיפר לנו המון
על ישראל ובעיקר על הקיבוץ. אז התחילה להתנבש אצלנו
ההחלטה על העלייה לישראל ובעיקר להעוגן. שנתיים
אחרי זה עלינו ארצה להעוגן."

ואכן, משפחת דולבורד, הגיעה לקיבוץ העוגן בשנת 1990
היישר לחיקה החם של... מלחמת המפרץ הראשונה!
"בימים הראשונים שיכנו אותנו ב"מלון מיליון כוכבים",
אומרת ורה וצוחקת, כשהיא מתכוונת לבית ההפוך שבאזור
הבריכה. משפחה בת ארבע נפשות: סלבה, ורה, **חיים**,
(שבשבילה תמיד יהיה "חיימקה"), שהיה אז בן 8 **ויאסי** (אותו
היא מכנה "יוסי"), שהיה בן 6. לאחר המלון הזמני עברו לבית
מסודר יותר, שם קיבלו מהקיבוץ "אוצרות" כגון: רדיו, טלפון,
חדר אטום בכל האביזרים המשוכללים של אז ועוד.
המשפחה נקלטה במסלול של "בית ראשון במולדת", שכלל
לימודים של חצי שנה שהתקיימו באולפן בגבעת חביבה עם
המורה יעקב גוטרמן, ו"בית שני במולדת", שכלל השתלבות
במעגל העבודה. ורה השתלבה בעבודה במטבח בהעוגן
וסלבה במחלקת הדפסה במפעל "העוגנפלט". את
המקצוע האמיתי שלה, מהנדסת כלי תקשורת, השאירה,
יחד עם עוד הרבה דברים, הרחק ברוסיה...

במשך השנים עבדה ורה במרכזון ("החזקתי שם בדיוק
שנה..."), שנים רבות במטבח, במיני מרקט שהפך עם
השנים לסופר ורה 2000 והיום נקרא "אלונית בקיבוץ"...
ורה אוהבת את הקיבוץ של היום ואת העובדה שיש הרבה
צעירים והמקום שוקק חיים.

מה את אוהבת לעשות בשעות הפנאי אני שואלת?

"בעבר הייתי פותרת המון תשבצים. ממש אהבתי לעשות
את זה. היום כבר פחות. האהבה האמיתית שלי היום, והתח-
ביב הכי כייפי שלי, זה **איתמר** הנכד שלי! בחודש הבא הוא
יהיה בן שנתיים! אני אוהבת לטייל איתו, לשוחח איתו,
לבלות איתו. אני סבתא גאה, שמחה ומאושרת!"

ועם כל האושר הזה, בחרה לשתף אותנו במתכון המנצח
שמככב בכל ערבי שישי ובחגים המשותפים של משפחות דוד
לבורד והלמן, המאכל שהבנים לבית משפחת הלמן לא

מרכז צעירים עמק חפר

רוית ברוך

- לימודי פסיכומטרי של מכון "קידום" המתקיימים במכללת רופין בעלות מסובסדת!
- קורסים מקצועיים ומגוונים במחירים מסובסדים לגמרי!
- מלגות לסטודנטים - כל המידע, הנגישות וסיוע בהגשת מלגות.
- הופעות - כן, זה אנחנו שם ב"גרציא", מדי חודשיים עם הופעה מגניבה!
- מרצה על הבר- מדי חודש הרצאות ללא עלות בברים בעמק, אפילו כבר ביקרנו ב"שמאב"
- הרצאות וסדנאות מגוונות בפרויקט "להיות הורה צעיר בעמק".

תחת אותה קורת הגג ניתן לקבל שירות ואינפורמציה, להגשים חלומות, לרקום תוכניות ולהשפיע בחיי הצעירים בעמק!

מרכז צעירים עמק חפר, בת אורלנד 09-8981561.

bat@hefer.org.il

והכי חשוב- כדי להישאר בעניינים- "מרכז צעירים עמק חפר" בפייסבוק!

אז חברה, שלא תגידו שאין מה לעשות בעמק - החיים האמיתיים מתחילים כאן!!!

הידעתם שיש בעמק חפר מרכז המספק שירותים לצעירים בגילאי 18-35?!

ממש מתחת לעץ, שם מצד שמאל, ליד השער הצהוב ומתחת לבניין המועצה שוכן לו המרכז.

פנינו לבת אורלנד, רכזת מרכז הצעירים אשר נמצא כשלושה במרכז הקהילתי מא עמק חפר, שתספר לנו מה טומן בחובו המרכז הזה, ומה הוא מציע לצעירי וצעירות העמק.

בת מספרת, שמרכז צעירים עמק חפר, פועל למען ולטובת צעירי העמק באשר הם במגוון תחומים.

המרכז הינו חלק בלתי נפרד מהמרכז הקהילתי, ומספק שירותים לצעירי העמק בגילאים 18-35 בתחומי תעסוקה, השכלה ומעורבות חברתית, סדנאות תעסוקה, השכלה, פסיכומטרי בעמק, מלגות לסטודנטים, ייעוץ אישי ותעסוקתי תרבות ופנאי.

איזה דברים אטרקטיביים יש לנו להציע לצעירי העמק שאין להם במקומות אחרים? שאלתי את בת.

מייד קיבלתי רשימה מגוונת ומפורטת של מגוון שירותים ייחודיים ושונים במיוחד:

• סדנאות לבחירת מקצוע ומסלולי לימוד בעלות מסובסדת של 250 ש"ח בלבד!

מפי הטף

שמעה, ליקטה והביאה לדפוס: **איילת ענבר**

נעה גוטראן (2.8):
"אמא תסגרי את
המזרזב תקרה"
(מאורר תקרה...)

צחית גדיש (3):
מסכמת למה להנאחה:
"ארץ ישראל שלי יפה
וגם פורחת, מי בנה
ומי נטע? כולנו ביחד!
אני נתתי בים בארץ
ישראל! אז יש לנו
בית..."

לוטם ענבר (4) הסתפר:
איילת: "לוטם, אתה חתיק הורסו"
לוטם: "אמא למה את אומרת ככה,
אני לא הורס שום דבר..."

נעם הראל (4) מרצה את הראש
בשתי ידיו.
סמדר: "היום עושים טיפול כינימו"
נעם לני להתלכלל שנייה משיב למה:
"אמא, רק עשיתי מ'סון' מהיר
בראש..."

מעין לגיא ברקאיר: "אני
ואבא מחליטים, זה הבית שלנו"
גיא (5): "אמא אל תהיי קמפנית,
יש לך ילדים..."

ayin10000@gmail.com | איילת ענבר

הברזייה

מזל טוב גדול ל**אסתר ורדי** שחגגה יום הולדת **94**
יחד עם קהילה מחבקת וילדיהם שהגיעו בשירה רמה,
בלונים, עוגת יום הולדת ופינוקים נוספים.
מזל טוב לך אסתר, מכל ילדי וחברי הקיבוץ.

נסיכה חדשה באה לעולם!
לסבים הטריים **דיאנה וחגי**
לזודים **אריאל ויאיר**
להורים הנרגשים **דניאל ואמיר**
ברכות חמות ומזל טוב גדול
להולדת **לאיזה**

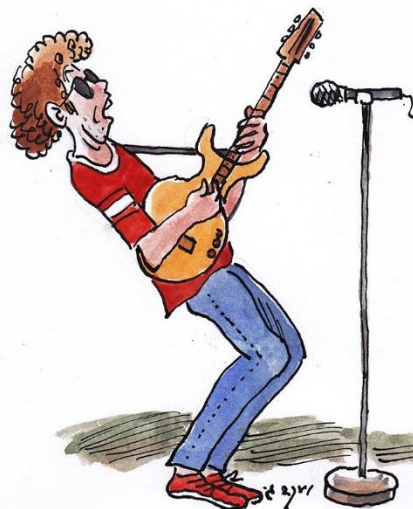
קהילה מחבקת חגגה עם וותיקי הקיבוץ חג שבועות
לתפארת, בשילוב מופע של האנסמבל הקולי
"**ילדות גדולות**" - הרכב זמרות מעמק חפר והשרון,
ובהן **אפרת וייל עמית** מהקיבוץ. לאחר המופע
התפנקו כולם בארוחת ערב חלבית מפנקת, מעשה ידי
המתנדבות ותרומת חברת 'תנובה'.

אנחנו על המפה!

כבוד גדול ל**יאיר נסימוב**
ואולפן העוגן, וללהקת field
people וחבריה: **אביב לביא,**
אביתר באומר ויוגב הילר,
שזכו לככב בכתבה מפרגנת
ביותר שפורסמה בתחילת
החודש בעיתון "הארץ", על
סצנת הרוק הישראלי שעברה
לאחרונה מתל אביב היישר
לקיבוצי עמק חפר.

גאים בכם חברים - המשוכו
כך, יישר כח!

11	10	9		8	7	6	5	4		3	2	1
		14						13				12
			18				17		16			15
21							20			19		
	25		24					23			22	
	30			29	28				27			26
		35				34	33			32		31
						38		37				36
	43	42					41			40		
48			47	46				45			44	
	53				52				51	50		49
	57						56				55	54
					60				59			58

מאונך: 1. מחומרי הבניין, 2. שונית, 3. ירשיע, 4. ... מחיר, 5. שיטה שנוהגים להפעיל בעונה זו, כדי לנצל את שעות האור, 6. סגנון שחיה, 7. מדינה בארה"ב, 8. אחד ממלכי אנגליה, 9. הרוצח הראשון בתנ"ך, 10. אגם, 11. לא אוכל, 12. מילת חיוב, 13. אחד משדרני הטלוויזיה הותיקים, 14. מאכל קר וטעים, לרוב אוכלים בקיץ, 15. לא רחוק, 16. בלבד, 17. חלק מהיממה, 18. מפעל ששייך לקיבוץ בצפון, 19. אחד הנשיאים של ישראל, 20. דמות בתנ"ך שעל שמו יש משל מפורסם, 21. מחל על זכותו, 22. פורצלן, 23. קטיף זיתים, 24. מחזיק מעמד זמן רב, 25. רוח חמה, רוח ... , 26. שם רוסי יפה ונפוץ, 27. בת שאול בתנ"ך, 28. ההוא, הלז, 29. צבע אופטימי, 30. בגדים אחידים, 31. קרן, מפגש בין שני קירות בחדר; מקום למטרה מסוימת, 32. ואדי, גיא, 33. רבב, 34. מתגורר, שוכן.

מאונך: 1. אתר בילוי מרענן בקיבוץ שכולם שמחים להגיע אליו בקיץ, 2. העונה החמה, 3. תשר, 4. נחל בצפון הארץ, 5. יחידה משטרתית מיוחדת, 6. חטיף מתוק טעים, 7. חלון ראוה, 8. מטבע יפני, 9. נעיו, 10. לא קשה, 11. צדע, איבר בראש, 12. מהמילה נפל - גוף שלישי יחיד, (ע), 13. תבואה, 14. לא מלוכלך, 15. מדינה לא רחוקה מאיתנו, 16. אחת האותיות האנגליות, 17. אחת המידות, 18. מקלעות, 19. לא יושב, 20. ברכה בערבית, (סלנג), 21. כתב סודי - כתב ..., 22. מנעל קיצי, 23. מקור מים גדול, נעים ללכת אליו בקיץ, 24. מילת שאלה, 25. גדל על האדמה, ראוי למאכל, 26. מושב ליד נתניה, 27. דמות ממגילת רות, 28. תנור היתוך, 29. כלי קיבול לנוזלים, 30. מתפלא, 31. .... אבנים, 32. אלי, 33. נבעה גבוהה, 34. תבואה, 35. אסיר תודה.

פתרון "מי אני ומה שמי"

המקלחת המשותפת. גם מקלחות וגם שירותים אשר שימשו את חברי הקיבוץ טרם בניית דירות עם שירותים. דיירי הצריפים באזור שכיום נמצא בו גן האירועים, השתמשו במבנה עד שנבנה חדר האוכל החדש והצריפים נהרסו. יש המספרים שעצי הפיקוס בגן, גדלו לתפארת בזכות אותם צעירים שהתעצלו להגיע עד לשירותים...
הציור על הקיר- מעשה ידיו של **שרגא וייל** ז"ל, לצד הכניסה של הבחורים.
 ציור נשי היה מצויר כמובן בצד של הבחורות.

(צילומים: יעקב נטרמן)

שזאות זיאואן

